

то го оставили, и сѣ развѣгали. Нѣ не; азъ гледамъ единъ неговъ ученикъ, който иде съ много множество койны, и сѣбгы съ оржжѣа, свѣтила, и свѣцы; приближава, прегрѣща го, цѣлва го; въ добро време си дошълъ, дрѣже, и вѣрный учениче, да подтѣшишь наскървениатъ, да придрѣжишь оставениатъ учитель. Нѣ кажи ми, каква добра новина носишь отъ двора на Архїеренты? „Дрѣже, почтѣ пришѣлъ ѣси?“ Придрѣма ли гы нѣкакъ да оставатъ спокоенъ едного пребожественнаго челоуѣка, който не е направилъ ни еднъ сѣблазень, и още е направилъ тысящи благоуѣанїа на сичкыятъ Иерусалимскыи народъ? или да не вѣдешъ открьлъ, че мѣ мыслатъ нѣкое голѣмо зло, и дошълъ си съ толкози хора, за да мѣ помогнешъ? Не отговарашъ ли? И да тѣ видѣж по-добрѣ, кой си? Яхъ! ты си Иуда предателатъ, отстѣпникътъ Апостолъ, лѣстивїатъ ученикъ; Ты ли си, който го цѣлвнѣ сега, и идешъ да го предадешъ? О голѣма неблагодарность Иудина! о голѣмо злоключенїе Христово! Казватъ, о слышателѣ! че когато Иудїй Кесарь видѣлъ убїйциты, които были дошли да го убїятъ внѣтрѣ въ самїа Сенатъ, и открьлъ междѣ убїйциты си и Брѣта, когото като сынъ обывчалъ: и ты ли чадѣ, мѣ рѣкълъ; и подирь това си закрылъ лицето съ дрѣхата си, за да не гледа неблагодарность-та, отъ която сѣ уплашилъ повече колкото отъ смърть-та. И колка ли скърбъ ще да е почувствовалъ Исусъ въ присѣтствїето Иудино? и ты ли чадѣ! ще мѣ е рѣкълъ; и ты ли учениче мой? и ты ли Апостоле мой заедно съ вразыты ми? и ты ли привѣжище на вразыты ми, и мѣ предавашъ на смърть? „Иудо! лѣвзѣнїемъ ли сѣна челоуѣческаго предаѣши?“ Нѣ въ голѣмата неблагодарность на предателѣ ученикъ има и голѣмо презрѣнїе къмъ предаваемїа учитель. Има предадены и дрѣгы, има продадены и дрѣгы, нѣ както е предаденъ, и продаденъ Христосъ не е дрѣгъ никой. Предалъ е Брѣтъ Кесарѣ, нѣ за освобожденїето на отечеството; предаде Иуда Христа, нѣ за тридесѣтъ сребзрници: толко былъ законоположилъ Моисей да сѣ заплаща смърть-та на единъ рубъ. О Иудо, колко лош примѣръ си оставилъ, да сѣ продава за сребролюбїе Христосъ отъ Апостолыты, а Священникыты да тзргвватъ съ Таинствата. Продали братїята мѣ Юсифа, нѣ не да го убїятъ; продаде Иуда Христа, нѣ за да го убїятъ: „Сѣнѣ же челоуѣческыи предаѣтъ сѣ на пропѣтїе;“ и ако го не имѣтъ за сынъ Божїй нека е тзї: нѣ поне